

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. gegužės 24 d.*

„Apeliacinis skundas — Bendrijos prekių ženklas — Absolutus atmetimo pagrindas — Skiriamąjį požymio nebuvimas — Erdvinis žymuo, kurį sudaro šokoladinio triušio su raudonu kaspinu forma“

Byloje C-98/11 P

dėl 2011 m. vasario 28 d. pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikto apeliacinio skundo

Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG, įsteigta Kilchberge (Šveicarija), atstovaujama *Rechtsanwalt* R. Lange,

apeliantė,

dalyvaujant kitai proceso šaliai:

Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamai G. Schneider,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

TEISINGUMO TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J.-C. Bonichot, teisėjai A. Prechal, K. Schiemann (pranešėjas), C. Toader ir E. Jarašiūnas,

generalinė advokatė V. Trstenjak,

posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. vasario 2 d. posėdžiui,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

- 1 Apeliaciniu skundu *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG* (toliau – *Lindt*) prašo panaikinti 2010 m. gruodžio 17 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimą *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli prieš VRDT* (šokoladinio triušio su raudonu kaspinu forma) (T-336/08, toliau – skundžiamas

* Proceso kalba: vokiečių.

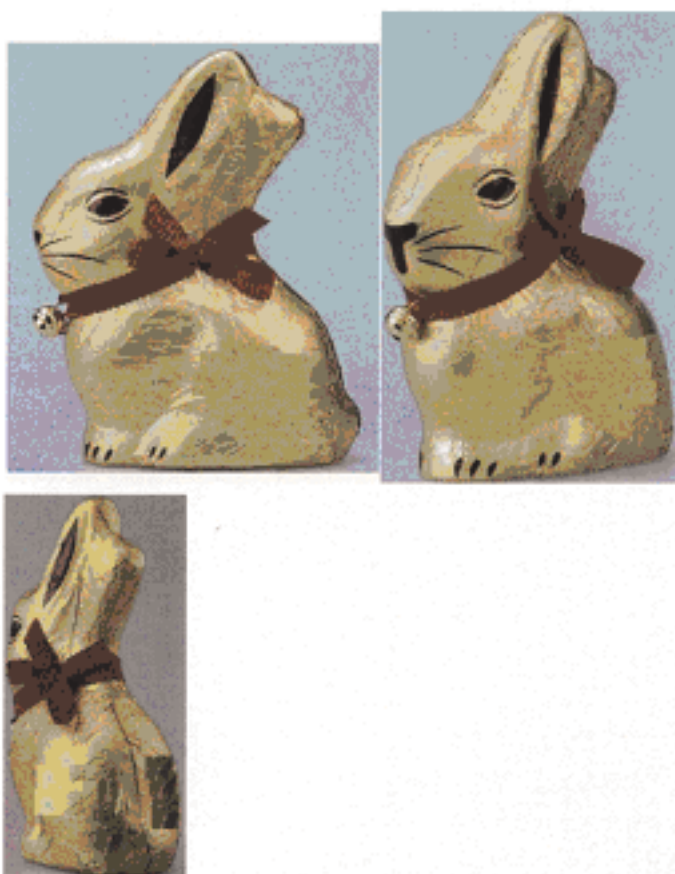
sprendimas), kuriuo šis teismas atmetė jos ieškinį dėl 2008 m. birželio 11 d. Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1332/2005-4), susijusio su jos paraiška įregistruoti erdvinį žymenį, kurį sudaro šokoladinio triušio su raudonu kaspiniu forma, kaip Bendrijos prekių ženklą, panaikinimo.

Teisinis pagrindas

- Šiam ginčui taikytinos 1993 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 11, 1994, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 146) nuostatos.
- Pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą neregistruojami neturintys jokie skiriamieji požymiai prekių ženklai.
- Pagal minėto reglamento 7 straipsnio 3 dalį šio straipsnio 1 dalies b punktas netaikomas, jeigu prekių ženklas įgijo skiriamųjų požymių prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos, atžvilgiu po to, kai jis buvo naudojamas.

Ginčo aplinkybės

- 2004 m. gegužės 18 d. *Lindt*, remdamasi Reglamentu Nr. 40/94, pateikė VRDT paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą. Prekių ženklas, kurį buvo prašoma įregistruoti, yra toliau pateiktas erdvinis žymuo, kurį sudaro šokoladinio triušio su raudonu kaspiniu forma ir kuris, remiantis paraiškoje esančiu aprašymu, yra raudonos, aukso ir rudos spalvų:

- Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkams registruoti 30 klasei ir atitinka tokį aprašymą: „Šokoladas, šokolado gaminiai“.

- 7 2005 m. spalio 14 d. sprendimu VRDT ekspertas, remdamasis Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktu, atmetė paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą nurodydamas, kad nagrinėjamas žymuo neturi skiriamąjo požymio. Be to, prašomas įregistruoti prekių ženklas nėra įgijęs skiriamąjo požymio dėl naudojimo pagal šio reglamento 7 straipsnio 3 dalį, nes įrodymai susiję tik su Vokietija.
- 8 2005 m. lapkričio 10 d. apeliante padavė apeliaciją VRDT dėl eksperto sprendimo.
- 9 2008 m. birželio 11 d. sprendimu VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba šią apeliaciją atmetė. Iš esmės ji nurodė, kad nė vienas prašomo įregistruoti prekių ženklo elementas, t. y. forma, aukso spalvos folija ir raudonas kaspinas su varpeliu, vertinami kartu arba atskirai, negali suteikti šiam prekių ženklui skiriamąjo požymio atitinkamų prekių atžvilgiu. Iš tikrųjų triušių forma yra viena iš tų, kurios yra tipinės šokolado gaminiams, ypač Velykų laikotarpiu. Be to, minėta Apeliacinė taryba nurodė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamąjo požymio, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą, visoje Europos Sąjungos teritorijoje, nes nėra priežasčių manyti, kad Vokietijoje ir Austrijoje gyvenantys vartotojai nagrinėjamą formą suvokia kitaip nei kitose valstybėse narėse gyvenantys vartotojai.
- 10 Be to, VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba nusprendė, kad apeliantės pateikti dokumentai, susiję tik su Vokietija, neleidžia daryti išvados, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį atitinkamų prekių atžvilgiu visoje Sąjungos teritorijoje pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį.

Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiamas sprendimas

- 11 2008 m. rugpjūčio 18 d. Bendrojo Teismo kanceliarijoje *Lindt* pateikė ieškinį dėl 2008 m. birželio 11 d. VRDT sprendimo, nurodydama du pagrindus, atitinkamai susijusius su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu ir minėto reglamento 7 straipsnio 3 dalies pažeidimu.
- 12 Kalbėdamas apie pirmąjį pagrindą, Bendrasis Teismas konstatavo, kad prašomą įregistruoti prekių ženklą sudaro trys elementai, t. y. tūpinčio triušio forma, aukso spalvos folija, į kurią šokoladinis triušis įvyniotas, ir raudonas smulkiai klostuotas kaspinas, prie kurio pritvirtintas varpelis; prieš atlikdamas visapusi minėto prekių ženklo vertinimą, jis išanalizavo kiekvieno iš šių elementų galimą skiriamąjį požymį.
- 13 Kalbėdamas apie tūpinčio arba susigūžusio triušio formą, Bendrasis Teismas pritarė šiuo klausimu pateiktoms VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos išvadoms ir skundžiamo sprendimo 34 punkte nusprendė, kad minėta forma gali būti laikoma tipine šokoladinių triušių forma ir kad dėl to ji neturi skiriamąjo požymio.
- 14 Dėl aukso spalvos įvyniojamosios folijos skundžiamo sprendimo 38 punkte Bendrasis Teismas priėjo prie išvados, kad šokoladinis triušis, kuriuo prekiauja apeliante, nėra vienintelis į aukso spalvos foliją įvyniotas šokoladinis triušis, ir minėto sprendimo 39 punkte priminė, kad tariamo originalumo nepakanka skiriamajam požymiui įrodyti.
- 15 Dėl raudono smulkiai klostuoto kilpelėmis surišto kaspino su varpeliu skundžiamo sprendimo 44 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad nė vienu bylos dokumentu negali būti paneigti VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos ir šios tarnybos eksperto vertinimai, pagal kuriuos įprasta šokoladinius gyvūnus arba jų pakuotes puošti kaspinėliais, kaspinais ir varpeliais, ir kad todėl, kalbant apie šokoladinius gyvūnus, varpeliai ir kaspinėliai yra dažnai pasitaikantys elementai.
- 16 Kalbėdamas apie prašomo įregistruoti prekių ženklo visapusi vertinimą, skundžiamo sprendimo 48 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad formos, spalvų ir smulkiai klostuoto kaspino su varpeliu derinio požymiai nepakankamai skiriasi nuo šokolado ir šokolado gaminių, konkrečiai kalbant,

šokoladinių triušių, bazinių pakuočių formų požymių. Todėl atitinkama visuomenė jų neįsimintų kaip komercinės kilmės nuorodų. Iš tikrųjų tūpinčio triušio formos aukso spalvos pakuotė su smulkiai klostuotu raudonu kaspiniu, prie kurio pritvirtintas varpelis, labai nesiskiria nuo nagrinėjamų prekių pakuočių, paprastai naudojamų prekyboje ir savaime suvokiamų kaip tipinė minėtų prekių pakuotės forma.

- 17 Skundžiamo sprendimo 49 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad, kaip teisingai konstatavo VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba, dėl grafinių elementų, ypač akių, ūsų ir letenėlių, nagrinėjamas žymuo netampa labiau saugotinas. Iš tikrųjų tai yra įprasti elementai, būdingi paprastai visoms šokoladinių triušių formoms, ir jie nėra tokio meninio lygio, kad vartotojai juos suvoktų kaip nagrinėjamų prekių kilmės nuorodą.
- 18 Skundžiamo sprendimo 51 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad apeliantei nepavyko paneigti plačiai žinomų arba VRDT nustatytų faktų teisingumo ir įrodyti, kad prašomam įregistruoti prekių ženklui būdingas skiriamasis požymis.
- 19 Taigi skundžiamo sprendimo 59 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba buvo teisi, kai manė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamąjo požymio, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą. Todėl Bendrasis Teismas pirmąjį pagrindą atmetė.
- 20 Kalbant apie antrąjį pagrindą, reikia nurodyti, jog skundžiamo sprendimo 67 punkte Bendrasis Teismas atmetė apeliantės argumentą, kad už Vokietijos teritorijos ribų šokoladinis Velykų triušis yra nežinomas, todėl kitose valstybėse narėse jis turėtų būdingą skiriamąjį požymį. Bendrasis Teismas nurodė, kad visiems žinoma, jog šokoladiniai triušiai, kuriais dažniausiai prekiaujama Velykų laikotarpiu, yra žinomi ir už Vokietijos teritorijos ribų.
- 21 Taigi skundžiamo sprendimo 68 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad, nesant konkrečių nuorodų, nurodančių priešingai, reikia manyti, jog visoje Sąjungoje prašomas įregistruoti prekių ženklas, sudarytas iš erdvinio žymens, vartotojams sudaro vienodą išpūdį ir kad todėl šis prekių ženklas neturi skiriamąjo požymio visoje Sąjungos teritorijoje.
- 22 Todėl skundžiamo sprendimo 69 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, jog tam, kad galėtų būti registruojamas pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį, minėtas prekių ženklas dėl naudojimo turi būti įgijęs skiriamąjį požymį visoje Sąjungoje.
- 23 Skundžiamo sprendimo 70 punkte Bendrasis Teismas nurodė, kad net jei apeliante įrodytų, jog nagrinėjamas žymuo dėl naudojimo yra įgijęs skiriamąjį požymį trijose jos minėtose valstybėse narėse, t. y. Vokietijoje, Austrijoje ir Jungtinėje Karalystėje, jos pateiktų patvirtinančių dokumentų nepakaktų įrodyti, kad šis žymuo buvo įgijęs skiriamąjį požymį visose valstybėse narėse paraiškos įregistruoti nagrinėjamą prekių ženklą pateikimo dieną.
- 24 Tokiomis aplinkybėmis skundžiamo sprendimo 71 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad nebūtina nagrinėti, ar dokumentais iš tiesų įrodoma, kad nagrinėjamas žymuo dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį trijose apeliantės nurodytose valstybėse narėse, nes to nepakaktų įrodyti, kad šis žymuo dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį visoje Sąjungoje.
- 25 Todėl Bendrasis Teismas atmetė ir antrąjį pagrindą.

Šalių reikalavimai

- 26 Apeliaciniu skundu *Lindt* Teisingumo Teismo prašo panaikinti skundžiamą sprendimą ir priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.

27 VRDT Teisingumo Teismo prašo atmesti apeliacinį skundą ir priteisti iš *Lindt* bylinėjimosi išlaidas.

Dėl apeliacinio skundo

28 *Lindt* apeliacinį skundą grindžia dviem pagrindais, pirma, su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu ir, antra, su šio reglamento 7 straipsnio 3 dalies pažeidimu.

Dėl pirmojo (apeliacinio skundo) pagrindo, susijusio su Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimu

Šalių argumentai

29 Apeliantė kaltina Bendrąjį Teismą, kad jis nusprendė, jog nagrinėjamas erdvinis žymuo neturi skiriamąjo požymio, ir savo analizę grindė VRDT vertinimais, kurie iš tikrųjų yra tik neaiškios prielaidos.

30 Apeliantė kritikuoja Bendrąjį Teismą, jog skundžiamo sprendimo 29 punkte nusprendė, kad:

„Pirma, dėl tupinčio arba susigūžusio triušio formos Apeliacinė taryba manė, jog iš administracinės bylos VRDT matyti, kad triušių forma yra viena iš tų, kurios yra tipinės šokoladui ir šokolado gaminiams, ypač Velykų laikotarpiu, ir šalys to neginčija. Apeliacinės tarybos išvada susijusi ne tik su Vokietija ir Austrija, bet ir su kitomis Sąjungos valstybėmis narėmis.“

31 Šis VRDT tvirtinimas yra tik prielaida, kurią apeliantė aiškiai ginčijo 2007 m. birželio 6 d. VRDT pateiktame paaiškinime. Apeliantės nuomone, VRDT ir Bendrasis Teismas privalėjo atlikti šią analizę, kad tinkamai vykdytų priežiūrą pagal Reglamentą Nr. 40/94.

32 Be to, ji ginčijo skundžiamo sprendimo 38 punkte Bendrojo Teismo pateiktą išvadą, kad rinkoje įprasta šokoladinius Velykų triušius įvynioti į aukso spalvos foliją. Apeliantė pažymi, kad buvo konstatuota, jog tik trys kiti gaminiai yra įvynioti į aukso spalvos foliją. Du iš šių gaminių rinkoje yra tik dėl to, kad apeliantė yra davusi leidimą. Toks mažas gaminių skaičius neleidžia daryti išvados, kad aptariamas požymis rinkoje yra dažnai pasitaikantis. Todėl šiuo atžvilgiu teisinis vertinimas yra klaidingas.

33 Apeliantė primena, kad pagal Teisingumo Teismo praktiką būtiną skiriamąjį požymį turi prekių ženklas, kuris labai skiriasi nuo įpročių sektoriuje (2004 m. balandžio 29 d. Sprendimas *Henkel prieš VRDT*, C-456/01 P ir C-457/01 P, Rink. p. I-5089). Jos nuomone, Bendrasis Teismas klaidingai rėmėsi principu, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas atitinka sektoriaus normas arba įpročius. Tokią išvadą Bendrasis Teismas padarė, kai rėmėsi klaidinga prielaida, jog nesvarbu, kad minėti triušiai rinkoje yra tik dėl su apeliantė sudarytų sutarčių. Bendrojo Teismo atliktas teisinis vertinimas, pagal kurį tai yra įprasta forma, grindžiamas tuo, kad egzistuoja kiti trys panašius požymius turintys gaminiai. Teisiniu požiūriu šis vertinimas yra neteisingas.

34 Be to, apeliantė nurodo, kad faktą, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas turi skiriamąjį požymį, patvirtina aplinkybė, kad jis įregistruotas penkiolikoje valstybių narių.

35 VRDT nepitaria apeliantės argumentams ir pirmiausia primena, kad apeliacinis skundas skirtas tik teisės klausimams. Šis skundas iš principo susijęs su faktiniu apeliantės tvirtinimu, jau atidžiai išanalizuotu ir ilgai svarstytu ankstesnėse instancijose. Kalbama apie triušio formas ir aukso spalvos folijas, kurios šokolado gaminių srityje yra įprastos.

36 VRDT nurodo, kad iš tikrųjų apeliantė siekia naujo faktinių aplinkybių vertinimo, kai Bendrąjį Teismą kaltina pritarus ankstesnių instancijų sprendimams, ir kad atitinkamą argumentą reikia atmesti kaip nepriimtina. Klausimas, ar rinkoje esančios triušio formos yra panašios arba ar atitinkamo vartotojo

požiūriu nagrinėjama triušio forma ir kitos triušio formos labai skiriasi ir dėl to nagrinėjama triušio forma turi skiriamąjį požymį, yra vartotojo suvokimo vertinimo klausimas, taigi faktų vertinimo klausimas.

- 37 Klausimas, kaip vartotojas suvokia nagrinėjamų šokolado gaminių įvyniojimą į aukso spalvos foliją, taip pat yra faktų vertinimo klausimas, kuris apeliaciniame procese gali būti nagrinėjamas tik jei faktinės aplinkybės galėjo būti iškraipytos. Todėl atitinkamą argumentą taip pat reikia atmesti kaip nepriimtina.
- 38 Bet kuriuo atveju VRDT mano, kad Bendrasis Teismas neiškraipė faktinių aplinkybių.
- 39 Konkrečiai dėl pirmojo pagrindo VRDT primena, kad tik prekių ženklas, kuris labai skiriasi nuo sektoriaus normų ar įpročių ir dėl to gali atlikti savo esminę kilmės nuorodos funkciją, turi skiriamąjį požymį pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą (2006 m. sausio 12 d. Sprendimo *Deutsche SiSi-Werke prieš VRDT*, C-173/04 P, Rink. p. I-551, 31 punktas ir 2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Storck prieš VRDT*, C-24/05 P, Rink. p. I-5677, 26 punktas).
- 40 VRDT mano, kad taikydamas šią teismo praktiką Bendrasis Teismas teisingai konstatavo, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamąjo požymio. Bendrasis Teismas nepasitikėjo anksčiau bylų nagrinėjusių instancijų sprendimais ir pats atidžiai išnagrinėjo apeliantės argumentus ir įvairius VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos bylos dokumentus.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 41 Būtina priminti, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą neregistruojami jokie skiriamąjo požymio neturintys prekių ženklai. Pagal nusistovėjusią teismo praktiką prekių ženklo skiriamasis požymis turi būti vertinamas, pirma, atsižvelgiant į atitinkamas prekes ar paslaugas, dėl kurių prašoma registracijos, ir, antra, į tai, kaip prekių ženklą supranta atitinkama visuomenė (žr., be kita ko, minėto Sprendimo *Henkel prieš VRDT* 35 punktą; 2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Storck prieš VRDT*, C-25/05 P, Rink. p. I-5719, 25 punktą ir 2007 m. spalio 25 d. Sprendimo *Develey prieš VRDT*, C-238/06 P, Rink. p. I-9375, 79 punktą).
- 42 Tik prekių ženklas, kuris labai skiriasi nuo sektoriaus normų ar įpročių ir dėl to gali atlikti savo esminę kilmės nuorodos funkciją, turi skiriamąjį požymį pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 1 dalies b punktą (minėto Sprendimo *Deutsche SiSi-Werke prieš VRDT* 31 punktas).
- 43 Šiuo atveju iš skundžiamo sprendimo 12–14 punktų matyti, kad vertindamas prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamąjį požymį Bendrasis Teismas teisingai nustatė ir taikė šiuo klausimu svarbioje teismų praktikoje nurodytus kriterijus.
- 44 Iš tikrųjų, priminęs esminius požymius, kurie svarbūs nustatant erdvinio prekių ženklo, sudaryto iš prekės formos, skiriamąjį požymį, Bendrasis Teismas išsamiai išanalizavo kiekvieną iš trijų prašomo įregistruoti prekių ženklo elementų, t. y. tupinčio triušio formą, aukso spalvos foliją, į kurią įvyniotas šokoladinis triušis, ir smulkiai klostuotą kaspinę, prie kurio pritvirtintas varpelis, ir skundžiamo sprendimo 34, 38 ir 44 punktuose priėjo prie išvados, kad nė vienas iš jų neturi skiriamąjo požymio.
- 45 Prie tokios pačios išvados Bendrasis Teismas priėjo dėl bendro įspūdžio, kurį sukuria prašomas įregistruoti prekių ženklas, kai skundžiamo sprendimo 47 punkte patvirtino šiuo klausimu priimtą VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimą.
- 46 Atlikęs analizę, skundžiamo sprendimo 51 punkte Bendrasis Teismas nusprendė, kad apeliantei nepavyko paneigti plačiai žinomų arba VRDT nustatytų faktų teisingumo ir įrodyti, kad prašomam įregistruoti prekių ženklui būdingas skiriamasis požymis.

- 47 Tokią išvadą Bendrasis Teismas padarė išanalizavęs apeliančios ir VRDT argumentus, todėl jo negalima kaltinti, priešingai, nei tvirtina apeliančė, paprasčiausiai rėmusi VRDT prielaidomis ir tvirtinimais. Atvirksčiai, būtina konstatuoti, kad prieš nusprenddamas, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas neturi skiriamąjo požymio, Bendrasis Teismas įvertino įprastą sektoriaus praktiką ir vidutinio vartotojo suvokimą remdamasis iš nusistovėjusios teismų praktikos išplaukiančiais kriterijais.
- 48 Be kita ko, apeliančė kaltina Bendrąjį Teismą, jog nusprendė, kad šokoladinio Velykų triušio forma ir aukso spalvos pakuotė yra įprasti rinkoje ir atitinka atitinkamo sektoriaus įpročius.
- 49 Reikia konstatuoti, jog iš tiesų šiuo argumentu siekiama, kad Teisingumo Teismas pakeistų Bendrojo Teismo atliktą faktų vertinimą savuoju. Siekdama, kad būtų naujai įvertintas prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamasis požymis, apeliančė, nenurodydama, kad šiuo atžvilgiu faktinės aplinkybės buvo iškraipytos, ginčija su faktinio pobūdžio vertinimais susijusių Bendrojo Teismo konstatavimų, kurių Teisingumo Teismas netikrina nagrinėdamas apeliacinį skundą, teisingumą.
- 50 Dėl apeliančės teiginio, kad prekių ženklo registracija penkiolikoje valstybių narių patvirtina prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamąjį požymį, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 40/94, reikia nurodyti, kad Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, kai remdamasis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika skundžiamo sprendimo 55 punkte nusprendė, kad registracijos valstybėse narėse yra tik aplinkybė, į kurią galima atsižvelgti registruojant Bendrijos prekių ženklą, o prašomas įregistruoti prekių ženklas turi būti vertinamas remiantis susijusiais Sąjungos teisės aktais, ir kad iš to išplaukia, jog VRDT neprivalo nei vadovautis kompetentingų nacionalinės valdžios institucijos reikalavimais ir vertinimu, nei registruoti nagrinėjamą prekių ženklą kaip Bendrijos prekių ženklą remdamasi tokiais argumentais (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Develey prieš VRDT* 72 ir 73 punktus).
- 51 Iš to, kas pasakyta, matyti, kad pirmasis pagrindas turi būti atmestas kaip iš dalies nepriimtinas ir iš dalies nepagrįstas.

Dėl antrojo (apeliacinio skundo) pagrindo, susijusio su Reglamente Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalimi

Šalių argumentai

- 52 Apeliančė kaltina Bendrąjį Teismą, kad skundžiamo sprendimo 70 punkte nusprendė, jog tam, kad būtų leista įregistruoti nagrinėjamą prekių ženklą dėl galimo jo naudojimo, šis prekių ženklas dėl naudojimo turi būti įgijęs skiriamąjį požymį visose valstybėse narėse. Jos nuomone, toks teiginys klaidingas dėl dviejų priežasčių.
- 53 Pirma, Bendrasis Teismas neatsižvelgė į tai, kad prašomo įregistruoti prekių ženklo skiriamasis požymis dėl naudojimo turi būti įgytas tik tose valstybėse narėse, kuriose šiam prekių ženklui skiriamasis požymis nebuvo būdingas. Prašomam įregistruoti prekių ženklui skiriamasis požymis būdingas penkiolikoje valstybių narių. Taigi neturėtų būti reikalaujama, kad šiose valstybėse narėse nagrinėjamas prekių ženklas skiriamąjį požymį būtų įgijęs dėl naudojimo. Todėl Bendrasis Teismas turėjo prieiti prie išvados, kad šiam prekių ženklui didžiojoje Sąjungos dalyje būdingas skiriamasis požymis arba kad jis yra jį įgijęs dėl naudojimo. Paraiškos įregistruoti nagrinėjamą prekių ženklą pateikimo dieną Sąjungą sudarė 25 valstybės narės, bendrai apimančios 465,7 milijono gyventojų. Nagrinėjamam prekių ženklui buvo būdingas skiriamasis požymis arba jis buvo jį įgijęs dėl naudojimo 351,3 milijono gyventojų, t. y. 75,4 % visų Sąjungos, tokios sudėties, kokios ji buvo minėta dieną, gyventojų atžvilgiu.
- 54 Antra, apeliančė nurodo, kad pagal Reglamento Nr. 40/94 1 straipsnio 2 dalį Bendrijos prekių ženklas turi vientisą statusą, taigi ir vienodą galią visoje Sąjungoje. Tad vertinant, ar prekių ženklas registruotinas, būtent vertinant jo skiriamąjį požymį, Sąjunga turi būti laikoma bendra vieninga rinka. Būtų klaidinga remtis atskiromis nacionalinėmis rinkomis. Nagrinėjant, ar prekių ženklas įgijo

skiriamąjį požymį, turi būti remiamasi visais gyventojais, neišskiriant nacionalinių rinkų. Be to, jeigu prekių ženklas turi skiriamąjį požymį visos Sąjungos didžiosios gyventojų dalies atžvilgiu, to turėtų pakakti, kad šiam prekių ženklui būtų taikoma apsauga visoje Europos rinkoje.

- 55 VRDT kritikuoja apeliančios argumentus, nurodytus skaičius, kurių šaltinis nebuvo patikslintas, nes jie neleidžia daryti išvados, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą.
- 56 VRDT mano, kad skundžiamo sprendimo 64 ir paskesniuose punktuose Bendrasis Teismas teisingai taikė teismo praktiką, pagal kurią, pirma, prekių ženklas dėl naudojimo gali įgyti skiriamąjį požymį, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį, tik tada, jei bent kažkiek reikšminga atitinkamos visuomenės dalis pagal nagrinėjamą prekių ženklą atitinkamas prekes ar paslaugas atskirtų kaip pagamintas ar suteiktas konkrečios įmonės, ir, antra, kalbant apie teritoriją, kurioje buvo įgytas skiriamasis požymis, prekių ženklas gali būti įregistruotas pagal šią nuostatą tik tada, jei pateiktas įrodymas, kad jis dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį Sąjungos dalyje, kurioje *ab initio* tokio požymio neturėjo.
- 57 Tokiomis aplinkybėmis Bendrasis Teismas dar kartą padarė išvadą, kad nereikia tikrinti, ar apeliančios pateikti dokumentai iš tikrųjų įrodo, jog prašomas įregistruoti prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį trijose jos nurodytose valstybėse narėse, nes bet kuriuo atveju to nepakaktų įrodyti, kad šis prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį visoje Sąjungoje.
- 58 Todėl VRDT siūlo atmesti antrąjį pagrindą kaip akivaizdžiai nepagrįstą.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 59 Reikia priminti, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 3 dalį absoliutus atsisakymo registruoti pagrindas, numatytas šio reglamento 7 straipsnio 1 dalies b punkte, nekliudo registruoti prekių ženklo, jei dėl naudojimo jis įgijo skiriamąjį požymį prekių ar paslaugų, kurioms prašoma registracijos, atžvilgiu.
- 60 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad prekių ženklas gali būti įregistruotas pagal Reglamento Nr. 40/94 7 straipsnio 3 dalį tik tada, jei pateiktas įrodymas, jog prekių ženklas dėl jo naudojimo įgijo skiriamąjį požymį Sąjungos dalyje, kurioje *ab initio* jis neturėjo tokio požymio (žr. minėto 2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Storck prieš VRDT*, C-25/05, 83 punktą).
- 61 Remdamasis šia teismo praktika Bendrasis Teismas skundžiamo sprendimo 69 punkte padarė išvadą, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas dėl naudojimo turi būti įgijęs skiriamąjį požymį visoje Sąjungoje. Ši išvada teisiniu požiūriu nėra klaidinga, nes, kaip matyti iš susijusių skundžiamo sprendimo 51 ir 68 punktų, apeliantei nepavyko įrodyti, kad minėtam prekių ženklui buvo būdingas skiriamasis požymis, ir taip galima pasakyti dėl visos Sąjungos teritorijos. Dėl šios priežasties negalima pritarti apeliančios argumentui ir remtis statistikos duomenimis, kuriuos ji pateikė siekdama pagrįsti minėtą argumentą, kad prašomam įregistruoti prekių ženklui būdingas skiriamasis požymis penkiolikoje valstybių narių, todėl neturi būti reikalaujama, kad šiose valstybėse šis prekių ženklas būtų įgijęs skiriamąjį požymį dėl naudojimo.
- 62 Kalbant apie apeliančios argumentą, kad dėl vientiso Bendrijos prekių ženklo statuso dėl naudojimo įgyto prekių ženklo skiriamojo požymio vertinimas neturėtų būti grindžiamas atskiromis nacionalinėmis rinkomis, reikia nurodyti, kad net jei tiesa, kad, remiantis šio sprendimo 60 punkte minėta teismo praktika, turi būti įrodyta, kad prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį toje Sąjungos dalyje, kurioje *ab initio* jis neturėjo tokio požymio, būtų nepagrįsta reikalauti pateikti tokio įgijimo įrodymų atskirai dėl kiekvienos valstybės narės.
- 63 Tačiau šiuo atveju Bendrasis Teismas nepadarė teisės klaidos, nes bet kuriuo atveju apeliantei kiekybiniu požiūriu nepakankamai įrodė, kad prašomas įregistruoti prekių ženklas dėl naudojimo įgijo skiriamąjį požymį visoje Sąjungos teritorijoje.

- 64 Todėl antrasis pagrindas atmestinas kaip nepagrįstas.
- 65 Tokiomis sąlygomis šis apeliacinis skundas turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 66 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, taikomą apeliacinėse bylose pagal šio reglamento 118 straipsnį, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi VRDT reikalavo priteisti iš *Lindt* bylinėjimosi išlaidas ir ši bylą pralaimėjo, ji turi šias išlaidas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (ketvirtoji kolegija) nusprendžia:

- 1. Atmesti apeliacinį skundą.**
- 2. Priteisti iš *Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG* bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.